

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Regulile de origine a mărfurilor reprezintă un instrument important de politică comercială în procesul de negociere și aplicare a acordurilor bi și multilaterale privind crearea zonelor de comerț liber. Preferințele convenite între părți prin astfel de acorduri se acordă numai în situația în care mărfurile care fac obiectul schimburilor comerciale îndeplinesc criteriile stabilite prin protocoalele privind regulile de origine, anexe la respectivele acorduri.

În relațiile dintre țările asociate și Uniunea Europeană (UE), aceste reguli fac obiectul Protocolului nr.4, anexa la Acordurile Europene de asociere.

În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al UE, țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS): Norvegia, Elveția, Islanda și Liechtenstein și țările asociate la UE: România, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Slovenia, Bulgaria, Letonia, Lituania și Estonia au convenit să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele. În acest scop a fost elaborat un Protocol comun privind regulile de origine, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1997, iar aplicarea s-a făcut față de acele țări cu care au fost încheiate acorduri de comerț liber. La 1 ianuarie 1999 Turcia s-a integrat în acest sistem cunoscut sub numele de "cumul de origine pan-european".

Față de regulile existente anterior, introducerea principiiului cumulului pan-european de origine al mărfurilor facilitează cooperarea economică și schimburile comerciale între țările respective.

În relațiile cu U.E., noul Protocol nr.4 privind regulile de origine, anexa la Acordul European de asociere a României la UE a fost adoptat prin Ordonanța de urgență nr.1/1997, aprobată ulterior prin Legea nr.51/1997.

2. După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au formulat o serie de propuneri cu caracter tehnic, pentru îmbunătățirea funcționării acestuia, care au fost examinate și convenite în cadrul unor reuniuni multilaterale ce au avut loc în anul 1998 și în 1999. Amendamentele aduse Protocolului de origine au fost aplicate de către țările participante la cumulul pan-european începând cu 1 ianuarie 1999, respectiv 1 ianuarie 2000. În relațiile cu UE amendarea Protocolului nr.4, anexă la Acordul European, s-a făcut în baza Ordonanței de urgență nr.71/1998, publicată în Monitorul Oficial nr.518 din 30 decembrie 1998 și a Ordonanței de urgență nr.190/1999, publicată în Monitorul Oficial nr.599 din 8 decembrie 1999.

3. Practica reuniunilor multilaterale consacrate amendării anuale a protocoalelor de origine în scopul ameliorării funcționării acestora a continuat și în cursul anului 2000, modificările convenite (valabile pentru textul Protocolului 4 anexa la Acordul European) fiind următoarele :

A. Articolul 7

Încă de la intrarea în vigoare a Protocolului interpretarea și implementarea art.7 "Operațiuni de prelucrare sau transformare insuficiente", a creat o serie de dificultăți. În vederea eliminării acestora a fost propus un text nou, mult mai clar, care a luat în considerare necesitatea de a include anumite operațiuni ce nu au fost menționate în textul precedent.

B. Articolul 15

La propunerea Ungariei, Bulgariei și României s-a decis extinderea termenului de aplicare a excepției de la aplicarea regulii non-drawback cu un an (până la data de 31.12.2001). Această decizie este în avantajul țărilor din Europa Centrală și de Est, inclusiv a României, care practică drawback-ul ca mecanism de promovare a exportului, pe baza căruia se permite restituirea parțială a taxelor vamale pentru materialele importate din terțe țări care sunt încorporate în produse exportate în țările participante la cumulul de origine pan-european.

C. Articolul 20 a)

Acest nou articol a fost introdus ca o facilitate pentru operatorii economici care utilizează materiale originare și neorigi-

nare identice și constă în introducerea unei metode de administrare a stocurilor de același fel, numită "separarea contabilă".

D. Articolul 3o

Modificarea acestui articol a fost propusă în vederea clarificării anumitor probleme ce ar putea să apară în timpul operațiunii de rotunjire a sumelor în monede naționale, rezultate din conversia EURO. În plus, țările nu mai sunt obligate să modifice echivalențele în monedele naționale dacă acestea rămân neschimbate într-o anumită limită. Acest lucru va reduce sarcina administrațiilor naționale implicate și garantează pentru operatorii economici o mai mare stabilitate a sumelor în monedele naționale.

E. Articolul 1 și Articolul 22

Amendarea acestor articole sunt de natură tehnică și corectează anumite anomalii apărute între diferitele versiuni lingvistice ale articolelor.

F. Anexa II a Protocolului

Modificările vizează introducerea unor reguli de origine mai clare, mai flexibile și ușor de respectat pentru operatorii economici, pentru produsele încadrate la pozițiile SA 53.09 la 53.11. Acestea au luat în considerare schimbările apărute în procesele tehnologice la care sunt supuse unele materii prime, schimbări ce au necesitat corectarea listei de operațiuni și procese care aplicate unui material neoriginar îi conferă caracterul de originar.

4. Modificările aduse Protocolului de origine a mărfurilor nu ridică probleme de fond care să nu poată fi acceptate de către partea română și nu crează dificultăți în punerea lor în aplicare de către autoritățile competente românești.

În relațiile dintre UE și țările asociate, inclusiv România, modificările aduse Protocolului nr.4 vor face obiectul, conform prevederilor Acordurilor Europene de asociere, unor decizii ale Consiliilor de Asociere dintre UE și fiecare din țările în cauză. În acest sens, părțile urmează să aprobe amendamentele respective, conform procedurilor lor interne.

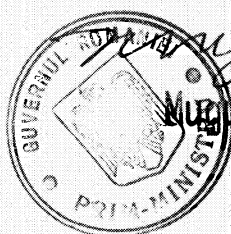
5. Conform celor convenite între țările participante la cumulul de origine pan-european, Protocolul nr.4 astfel modificat (sau documentul echivalent acestuia din celelalte acorduri de comerț liber) urmează să intre în vigoare simultan la 1 ianuarie 2001 în toate țările.

Având în vedere faptul că România este singura țară a cărei legislație internă nu permite aplicarea provizorie a unui astfel de document, a fost necesar ca aprobarea ordonanței de urgență să se facă în timp util, în vederea intrării în vigoare la data convenită. În caz contrar, România risca să se singularizeze în raport cu celelalte țări asociate care au negociat modificările respective și să creeze impresia că nu avansează în același ritm în procesul de armonizare a legislației sale cu cea a UE.

6. Modificările introduse în Protocolul nr.4, care reglementează raporturile României cu UE, urmează să fie operate și în protocoalele similare anexe la acordurile de liber schimb încheiate de România cu țările AELS, cu țările CEFTA și cu Turcia și vor fi introduse în cadrul acordurilor în curs de negociere cu țările baltice.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege, anexat, în vederea aprobării Ordonanței de urgență a Guvernului privind aprobarea amendării Protocolului nr.4 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și Statele Membre ale acestora, pe de altă parte, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

Nicolae Ceaușescu
Nicolae Ceaușescu